

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122200692
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122200692.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: 1/ A. V., T. S.Á., N. XX.XX.XXXX, A. V. N. XX, XXX XX W., 2/ F. V., N. XX.XX.XXXX, A. V. N. XX, XXX XX W., obaja právne zastúpení JUDr. Petrom Čurillom, advokátom so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, proti žalovanému: J. V. V., W., N. XX.XX.XXXX, A. D. X/XXXXX, XXX XX W., o zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením rozhodujúc o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 17.02.2022, č. k. 17C/2/2022 -31, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením vo výroku I. zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a vo výroku II. vyslovil, že žalobcovia v 1. a 2. rade nemajú nárok na náhradu trov konania o zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že boli čiastočne naplnené predpoklady na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, teda bol podaný návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, žalobcovia požadujú zriadiť záložné právo na spôsobilý predmet - nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného a pre účely tohto čiastkového konania mal čiastočne osvedčený záver o potenciálnej peňažnej pohľadávke žalobcov voči žalovanému, ktorú žalobcovia žiadali zabezpečiť. Z návrhu žalobcov na vydanie zabezpečovacieho opatrenia nemal súd prvej inštancie osvedčený posledný predpoklad pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, a to existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Konštatoval, že žalobcovia svoju obavu o možnosť budúceho zmarenia exekúcie odvíjali iba od výšky pohľadávky žalovanej vo veci samej s poukazom na to, že žalovaný je aktuálne nezamestnaný, resp. by sa mal zamestnať v spoločnosti R. E. B. B..T.Y.. a jeho jediným majetkom sú v podstate iba nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX v k.ú. B., ktoré má žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve s manželkou. Potenciálnu nevôľu žalovaného uhradiť pohľadávku voči žalobcom naznačili tiež tým, že majú za to, že došlo k naplneniu hmotnoprávných predpokladov pre vrátenie daru v súlade s právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku, pričom poukázali na obsah samotného konania (žaloby) vo veci samej. Uvedenými tvrdeniami nemal súd prvej inštancie osvedčené, že by sa žalovaný vyhýbal splneniu pohľadávky, zbavoval svojho majetku a hrozilo by zmarenie prípadnej exekúcie. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že nebola dostatočne osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu vzhľadom na neosvedčenie existencie obavy, že exekúcia bude ohrozená, preto návrh na zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením sa zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobcovia v 1. a 2. rade. Úvodom dali za pravdu súdu prvej inštancie, že zo strany žalobcov nedošlo k riadnemu označeniu žalovaného, keď v žalobnom návrhu bola mylne žalobcami špecifikovaná adresa trvalého bydliská žalovaného, ktorou správne má byť: W., L.. D. Č.. X/XXXXX, W.: XXX XX W.. V ďalšom uznali, že samotná výzva na vrátenie daru bola žalovanému doručovaná na adresu W., L.. D. Č.. X, pričom táto bola prvýkrát expedovaná dňa 19.02.2021 pod č. T. a druhýkrát expedovaná 08.03.2021 pod č. T.. Zdôraznili, že k tomu, aby uplatnený nárok darcu na vrátenie daru prostredníctvom súdu podľa § 630 Občianskeho zákonníka bol úspešný, musí byť na vecne a miestne príslušnom súde (okrem splnenia ďalších zákonných predpokladov) i podaný samotný žalobný návrh (Občiansky zákonník, Imrich Fekete str. 1894), k čomu žalobcovia pristúpili podaním samotného žalobného návrhu o zaplatenie 50.000 eur s príslušenstvom. Za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru sa považuje i podanie žaloby, ktorou sa žalobca domáha vrátenia daru, a to v okamihu jej doručenia obdarovanému. V takom prípade výzvu darcu na vrátenie daru nahrádza samotná žaloba, pravda, ak spĺňa predpísané náležitosti hmotného práva. Vzhľadom na výklad dikcie ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka sú toho názoru, že argumenty obsiahnuté v odôvodnení (bod 18) rozhodnutia súdu prvej inštancie nezakladajú dôvod na zamietnutie zabezpečovacieho opatrenia formou zriadenia záložného práva v petite špecifikovanej nehnuteľnosti. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na nepreukázanie existencie obavy z budúceho zmarenia exekúcie, v tejto súvislosti opätovne poukázali na tú skutočnosť, že žalovaný je podľa ich vedomostí nezamestnaný a pokiaľ bol spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti B. X. B..T..Y., so sídlom v W., N. L.. W.Q. Č.. XXX, XXX XX W., J.: XX XXX XXX, táto obchodná spoločnosť ku dňu podania návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia sa „zbavila“ posledného majetku a to konkrétne: budovy súp. č. XXXXX, zapísanej na LV č. XXXXX, kat. uz. W., stojacej na parcele č. C KN XXXXX/XXX a C KN XXXXX/XXX, zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. W. a parcele C KN XXXXX/XXX zapísanej na LV č. XXXXX kat. úz. W.. V tejto súvislosti poukázali na tri samostatné súdne konania, ktoré boli proti tejto obchodnej spoločnosti vedené na vecne a miestne príslušnom Okresnom súde Prešov, pričom zhodne ich predmetom bolo zaplatenie pohľadávky, keď práve žalovaný ako konateľ obchodnej spoločnosti za túto odmietal uhradiť pohľadávky, ktoré vznikli na základe zmluvy o pôžičke odôvodňujúc tento postoj, okrem iného nemajetnosťou, ako aj ďalšími právne irelevantným dôvodmi. Opätovne zdôraznili, že predmetný byt je jediným majetkom žalovaného a už i tento je zaťažený záložným právom v prospech jedného veriteľa tak, ako to vyplýva z časti „farchy“ LV, na ktorej je predmetná nehnuteľnosť zapísaná. Pokiaľ žalovaný ako konateľ obchodnej spoločnosti odmietal i samotným žalobcom vrátiť pôžičku poskytnutú tejto obchodnej spoločnosti žalobcami na základe písomnej zmluvy o pôžičke, sú toho názoru, že je daná a osvedčená veľmi dôvodná obava z možného marenia budúcej exekúcie. Z uvedených dôvodov žiadali, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a samotnému návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia s upresnením miesta trvalého bydliska žalovaného vyhovel a priznal žalobcom náhradu trov.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že s odvolaním žalobcov sa v žiadnom prípade nemožno stotožniť. Súd prvej inštancie správne postrehol, že mu dodnes nebola doručená žiadna výzva na vrátenie daru. Žalobcovia v odvolaní tvrdia, že za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru sa považuje i podanie žaloby, ktorou sa žalobca domáha vrátenia daru, a to v okamihu jej doručenia obdarovanému. V takom prípade výzvu darcu na vrátenie daru nahrádza samotná žaloba. K tomuto uviedol, že o podaní žaloby na vrátenie daru sa dozvedel až z návrhu žalobcov o vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré tvorilo prílohu výzvy Krajského súdu v Prešove. Dodnes mu nebola zo strany súdu prvej inštancie doručená žaloba o vrátenie daru. Považoval za absurdné tvrdenie, že bude v budúcnosti zmarená exekúcia. V byte, na ktorý sa žalobcovia pokúšajú zriadiť záložné právo, býva so svojou manželkou a dvoma deťmi. Nechystajú sa ho s manželkou akýmkoľvek spôsobom zbaviť. Je to ich domov. Na byt je zriadené záložné právo v prospech C. A., P.B., na základe Zmluvy o úvere. Získaný úver použil na kúpu tejto nehnuteľnosti (bytu). Žalobcovia súd zavádzajú tvrdeniami o zbavovaní sa majetku s úmyslom vyhnúť sa plneniu. Rovnako považoval za zavádzajúce, že sa spoločnosť B. X., B..T..Y. zbavovala majetku a on ako konateľ spoločnosti odmietal uhradiť záväzky spoločnosti odôvodňujúc to nemajetnosťou, ako aj ďalšími právne irelevantnými dôvodmi. Pravdou je, že táto spoločnosť predala časť svojho majetku z dôvodu uspokojenia svojich veriteľov, ktorí aj uspokojení boli. So žalobcami bola uzatvorená Dohoda o urovnaní dňa 30.12.2021, ktorú osobne podpísal právny zástupca žalobcu. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcov ako nedôvodné zamietol.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

7. Podľa § 343 ods. až 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

8. Podľa 345 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná (ako je tomu v prejednávanej veci) alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, v priebehu konania (ako je tomu v prejednávanej veci) alebo po jeho skončení.

11. Dôvodom na jeho nariadenie je zabezpečenie reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. V prípade zabezpečovacieho opatrenia slúžiaceho zamedzeniu obavy z ohrozenia exekúcie zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania dlžníka (resp. z rozhodnutia povinnej osoby) mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti veriteľa (ako osoby z rozhodnutia oprávnenej) úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu k uplatneniu takejto možnosti.

12. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd nerozhoduje na základe dokazovania, ako je tomu v konaní vo veci samej, keďže v tomto štádiu konania nie je na vykonanie rozsiahleho dokazovania časový priestor (§ 328 ods. 2 v spojení s § 344 CSP). V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd rozhoduje na základe osvedčovania, t. j. prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčené skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné. Aj v tomto konaní sú však strany povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a zároveň dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie, resp. výkonu súdneho rozhodnutia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť jeho prostredníctvom ochrana, ale i osvedčenie, že je daná obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa navrhovaným zabezpečovacím opatrením domáhali ochrany zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky vo výške 50.000 eur uplatňovanej žalobou voči žalovanému titulom vrátenia daru, ktorý poskytli žalovanému na základe darovacej zmluvy zo dňa 24.04.2017.

14. Žalobcovia v 1. a 2. rade za účelom zabezpečenia predmetnej pohľadávky žiadali zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti, pozemok p. č. KN C XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 16 m² vedenej na LV č. XXXX pre k.ú. B., obec W., okres W. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky J. B. V., V. XX, W.. Zároveň žiadali zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, pre k. u. B., obec W., okres W. v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného a jeho manželky J. B. V., V. XX, W., a to bytu č. X, X. V., vchod X, a ideálneho podielu 101/525 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, príslušenstve a k pozemkom č. K NC XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 226 m², K NC XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 215 m² a na tejto stojaceho apartmánového domu č. súpisné XXXXX a nachádzajúceho sa v W. na ul. D. Č.. X, ako aj nebytového priestoru č. XX, W., vchod X a ideálneho podielu 27/525 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a pozemkom č. K NC XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 226 m², K NC XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 215 m² a na tejto stojaceho apartmánového domu č. súpisné XXXXX a nachádzajúceho sa v W. N. L.. D. Č.. X, nebytového priestoru č. XX, W., vchod X.

15. V zmysle záverov súdu prvej inštancie bolo osvedčené a nebolo sporné, že žalobcovia požadujú zriadiť záložné právo na spôsobilý predmet - nehnuteľnosti v bezpodielovom vlastníctve žalovaného a pre účely tohto čiastkového konania mal súd prvej inštancie čiastočne osvedčený záver o potenciálnej peňažnej pohľadávke žalobcov voči žalovanému, ktorú žalobcovia žiadali zabezpečiť. Za neosvedčený považoval posledný predpoklad pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, a to existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

16. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že nebola osvedčená potreba nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko nebola osvedčená obava z ohrozenia prípadnej exekúcie. Zo strany žalobcov nebolo ani len tvrdené, že žalovaný uskutočňuje alebo má v úmysle uskutočniť úkony smerujúce k zbaveniu sa predmetných nehnuteľností, na ktoré chcú žalobcovia zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením. Plne obstojí konštatovanie súdu prvej inštancie, že samotná výška pohľadávky vo veci samej (50.000 eur), za okolnosti keď žalovaný je momentálne nezamestnaný, resp. by sa mal v blízkej dobe zamestnať, s tým, že predmetné nehnuteľnosti majú byť jediným majetkom žalovaného, ešte neosvedčuje hrozbu zmarenia budúcej exekúcie.

17. Nebola osvedčená ani skutočnosť, že by sa žalovaný vyhýbal vráteniu daru, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno, že mimosúdna výzva na vrátenie daru bola doručená žalovanému. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní tvrdia, že za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru sa považuje i podanie žaloby, ktorou sa žalobca domáha vrátenia daru, a to v okamihu jej doručenia obdarovanému, z obsahu spisu nevyplýva, že by predmetná žaloba o vrátenie daru bola doručená žalovanému, čo potvrdil aj samotný žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu, že o podaní žaloby na vrátenie daru sa dozvedel až z návrhu žalobcov o vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré tvorilo prílohu výzvy Krajského súdu v Prešove.

18. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP).

19. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP).

20. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcov alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

21. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, novoty v odvolacom konaní sú prípustné iba za podmienok ustanovených vyššie citovaným § 366 CSP.

22. Ustanovenie § 366 CSP má základ v koncentrácii konania podľa § 153 a 154 CSP. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú strany povinné uplatniť včas. Tieto prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP.

23. Opravný prostriedok s právom novôt povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len za splnenia podmienok uvedených v § 366 CSP. V ostatných prípadoch prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je možné uplatniť v odvolacom konaní.

24. Žalobcovia prvýkrát uviedli skutkové tvrdenia týkajúce sa spoločenstva a konateľstva žalovaného v obchodnej spoločnosti B. X. B..T..Y., so sídlom v Prešove, na ul. W.Q. Č.. XXX, W.: XXX XX W., J.: XX XXX XXX, ktorá sa ku dňu podania návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia „zbavila“ posledného majetku a to konkrétne: budovy súp. č. XXXXX, zapísanej na LV č. XXXXX, kat. uz. W., stojacej na parcele č. C KN XXXXX/XXX a C KN XXXXX/XXX, zapísaných na LV č. XXXXX kat. úz. W. a parcele C KN XXXXX/XXX zapísanej na LV č. XXXXX kat. úz. W., ako aj existencie súdnych konaní vedených voči tejto obchodnej spoločnosti až v odvolaní, pričom nepreukázali, že by tieto skutkové tvrdenia nemohli bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nejde ani o iný z prípadov uvedených v ust. § 366 pod písm. a/ až c/ CSP.

25. Z vyššie uvedených dôvodov na tento nový prostriedok procesného útoku v odvolacom konaní nebolo možné prihliadnuť.

26. Vychádzajúc zo skutkového stavu doposiaľ osvedčeného, tvoriaceho obsah spisu, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nateraz základné podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade neboli splnené. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcom ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).